

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Наші вітання з Різдвом Христовим !!!

проповідь
„Страх не має закривати
від нас Господа -
Ісуса Христа”
Луки 2:10-12

„Отче Наш”
продовження

„Блаженні ви ...”

Дієві особи Євангелії
Йосип

Дитяча
сторінка

НОВИНИ

„Розпорядок
служінь”

РІЗДВЯНЕ ПРИВІТАННЯ

Дорогі брати і сестри!

Боротьба українського народу за волю триває. Вимоги цієї боротьби від української спільноти з часом змінюються. Якщо колись найбільша вимога полягала в пробудженні від сну неволі, то сьогодні найбільша вимога, щодо українського народу, це єдність. Без різниці походження з українських земель, релігійних переконань чи партійної приналежності, єдність нашого народу становить вимогу дня і найбільшу життєву потребу. Цю вимогу часу ми повинні сприйняти одноставно, з цілковитим усвідомленням, відважно і мудро.

Розвиток життя українського народу, його поступ і перемоги потребують для свого здійснення допомоги Божої. Як колись, так і тепер, ми потребуємо від Бога віри, мудрости і сили в наших змаганнях для здійснення й торжества правди Божої.

Різдво Христове є найкращим доказом того, що порятунок прийде, бо ж Бог не лишив нас і не забув про нас. Про це ангел Господній сповістив Йосипа: "І назвуть Йому ймення Еммануїл, що в перекладі є: 3 нами Бог." (Матвія 1:23).

Це наша незламна сила і невмируща надія. В його ім'я редакція "Євангельської Правди" вітає Вас:

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ !

Страх не має закривати від нас Господа – Ісуса Христа.

Луки 2:10-12

„Слава в вишніх Богу! Слава Богу на висоті!“ Слава Богу за звістку, яку було дано нам. Слава Йому за Христа. З того дня пісня Ангелів в полі звучить досі. Бог послав Свого Сина в цей грішний світ. Світло засяяло в темряві. Це сталося для всіх людей. Про це знали пастухи, а від них жителі Віфлеєму та приїжджі.

Ми не є пастухами на полі. Ми не бачили Ангелів, як вони. Ми не бачили в яслах дитину, яка лежала сповита. Але читаючи Євангелію, ми ніби присутні там. Ми ніби з ними. Ми ніби бачили це все на власні очі. Очі віри горять у нас. Ісус народився. Ми віримо в це. І це не є для нас легендою чи казкою. І це не є міфом чи фантазією, в яку ми віримо. Це правда. Правда, яка заставляє пом'якшати самі тверді серця. Правда, яка лагідно ставить нас, егоїстів, самолюбивих людей, на коліна перед Ним.

Хоч це сталося так давно, але Він для нас і сьогодні - наш Господь. Він для нас і сьогодні є світлом. Ми жили в темряві гріха, але Він прийшов в наше життя.

Ми любимо це свято народження Ісуса Христа. Воно радісне, воно для людей. Ми любимо слухати про це свято. Якщо так, то послухаймо ще, як Святий Дух передав усе нам.

Пункт 1: страх Божий, як початок премудрості.

Ці слова були сказані пастухам в полі. Тим, хто не користувався пошаною. Це не були багаті люди, але чимось вони все таки були багаті. Ми можемо трішки заздрити їм, хоча і вони можуть заздрити нам. Вони бачили картину Слави Божої на небесах і маленьку Дитинку. Але ми знаємо усе, що було далі, ми розуміємо, що Віфлеєм, то був початок спасіння. І та Дитинка об'єднує нас, усіх християн. Пастухи йшли до Немовляти Христа, ми також з Його любові, милості, линемо до Нього. Їм звістили Ангели, далі пастухи звістили для тих, хто був у Віфлеємі, а звідти та новина облетіла світ, і дійшла теж до нас.

Це свято радості. У євреїв, в той час, існувала цікава традиція: коли в сім'ї юдея народжувався син, місцеві музиканти збиралися біля дому батьків, і вітали народження сина простою музикою. Але хто вітав Йосипа і Сина Божого? Кому було діло до Дитини у стайні? Ісус народився там, де звичайно було місце для тварин. Хіба так зустрічають царя? Але все-таки Ісуса вітали. Жодного немовляти не вітали так, як вітали Його. Замість земної музики, звучала інша музика. Музика небес. Спів Ангелів в полі. Благословення та шану отримали не лише батьки дитини, благословення та Славу отримав Господь: „Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля“. (Луки 2:14)

Коли приходив Ангел Господній до людей, його перші слова були: „Не лякайся...“ Так було при зустрічі Ангела з Захарією, так було з Марією: „Не бійся!“ І коли Ангел з'явився пастухам, страх охопив і їх також. Це були люди, які часто пасли вночі. Вони звикли до всього. Вночі полювали дикі звірі, і тому треба було пильнувати. Вночі, могли прийти злодії, тому ніхто не міг спати. Все було звичайним. Але не це! Якби вискочив звір, це б так не налякало їх, як те, що вони побачили. Вони не очікували Ангела Господнього. Їх наповнив страх. Адже не кожної ночі вони бачили хори Ангелів.

Ті, хто мало що боялися на землі, полякалися там в полі. Ми б теж злякалися. Страх перед Господом, існував в усі часи. Люди боялися Бога. Ще з раю, після гріхопадіння, Адам ховався перед Тим, з Ким він гуляв в Едені.

Якщо подивитися на Старий Заповіт, то ми побачимо, що люди з давніх пір боялися Господа. Євреї говорили про Господа Саваофа шепотом. Вони в думках вимовляли Його Ім'я. І коли Господь прислав лише Своїх слуг, люди лякалися.

В Старому Заповіті ми бачимо, як Господь був зі Своїм народом в пустелі. Вони тремтіли, коли бачили над горою Сінай громи та блискавки, густі хмари та сильний голос сурми. Всі знали, що тільки раз у рік Первосвященик міг увійти в Свята Святих за завісу, там було місце присутності Господа. І саме тому, священика прив'язували за ногу, щоб витягнути його, коли він помре.

Євреї говорили про свого Бога тихо, з великою шаную, з благочестивим страхом. Для них слова Ісуса Христа про Свого Отця здавалися богохульством. Їх не вчили: „Отче наш, що еси на небі“. Ще з часів Адама основою їхнього страху був гріх. „Краще

не бачити Господа, краще, щоб Він був десь далеко“ - так думали люди. Такий рабський страх живе і тепер. Сатана зміг внушити це і нам. „Бог зовсім тобі не друг. Він десь далеко“ - так нашіптє лукавий нам на вухо. Ми також часто маємо такий страх. Чи можна щиро любити того, кого боїшся? Спитайте це в себе і в своїх дітей. Ні. Не можна одночасно любити і боятися.

Але ми часто живемо в страху перед нашим Богом. Ми цьому навчаємо наших дітей. Ви самі часто казали своїм дітям та онукам: „Не бери це“, або „Не обмануй, бо Бог накаже!“ Ми вселяємо в дітей панічний страх перед Богом. Хоча є різні страхи. Є також страх, який названий в Біблії - початком премудрості. Це добрий страх. Страх творіння перед Своїм Творцем. Благочинія. Це страх достойний, повага сина перед батьком. Такий синівський страх треба виховувати.

Але є рабський страх, який відштовхує від Господа. Сатана спеціально підсовує нам те, що Бог є невидимий, що Бог є Той, Кого треба боятися, з Ким не можна спілкуватися. Багато людей не звертаються до Свого Господа з молитвою, бо вони думають, що Він не чує. Наші гріхи та хитрощі диявольські відштовхують нас від Нього. Образ Господа в наших думках, це не Дитина з Віфлеєму, це часто страх. Але часто це обман. Це обман, робити жак. з Того, Хто є світлом, Хто є Любов, хто є Мир та Довготерпіння. Ми не можемо довіряти Господу, бо боїмося Його, ми не можемо вірити в Нього, бо жак скоує нас. Тому: „Не бійтесь!“ Будьте Його Синами. Частіше думайте не про Його Закон, а про Його милість. Чому не треба боятися?

Пункт 2. Радість небесна, яка проганяє страх рабів.

Євреї вже не мали боятися Господа. Вже в Старому Заповіті йшлося про милість Божу, про Господню любов до грішників. Господь не хоче забирати життя, Він хоче дати справжнє життя. Його діти можуть спілкуватися з Ним завжди. Тільки рабський страх робить з Бога ворога. Але Він є наш Друг. Пастухи в полі не мали боятися, бо їм принесли не жорсткий закон, а Радісну Новину. Ангели принесли Добру Звістку про народження Дитини Ісуса. І ця новина стосувалася не лише пастухів, а всіх народів. Нам народився Спаситель.

Бог не є ворогом людей, бо Сам став людиною. Він не прийшов нищити. Він прийшов у цей світ, як Спаситель. Ми боялися Господа, бо відчували свою приреченість через свої гріхи. Але ось радісна новина людям усім: „Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, який є Христос Господь“. (Луки 2:11) „Не лякайтесь!“ Він тільки Дитина. Він Син Бога Живого, Який прийшов примирити. Він прийшов узяти твої та мої гріхи на Себе. Чому боятися Бога, Який любить? Чому боятися Господа, Який прощає? Господь не є ворогом нашим. Він не є ворогом навіть для тих, хто не вірить в Нього. Він дає всім життя, знову і знову кличе до Себе.

Отже, немає чого боятися такого Бога. Немає чого боятися того Немовляти з Віфлеєму. Він колись скаже, що є другом грішників, нашим другом. Він завжди був Другом бідних. Він завжди приймав, завжди любив. Лише ми відкидаємо Його, і це наша вина. Лише наше тверде серце не приймає Його любові. Тільки наш страх заставляє нас вірити в Господа, як в Суддю. Але подивіться на нього по-іншому. Хіба Бог був такий страшний, коли лежав на сіні, в яслах? Хіба Він наводив на людей жак, коли вмирав на хресті? Він дозволив нам, називати Себе, Всемогутнього Бога: „Отче наш“. Хіба це лякає вас? Він віддав усе, що мав, і навіть життя за грішників, а ми боїмося доверитися Йому повністю.

Бог є любов - це істина, яка сяє в народженні Спасителя. Це правда, яка приводить розкаїні серця на небеса. Не бійтеся любові, Його любові. Він ніжніший за матір, вірніший за батька. Його любов вічна. Гріх, сатана, темрява - саме вони бояться світла. Пастухи, не в найкращому одязі, зовсім не вмиті, не чисті, прийшли в стайню, де стояли тварини, де був відповідний запах. Прийшли привітати народження Царя. Господь кличе і нас. Прийдімо до Нього з своїм грішним серцем. Впадїть перед Ним зі своїм почуттям вини. Він приймає усіх, хто шукає Його, бо Він любить Своїх дітей. Він Спаситель грішників.

Нехай допоможе нам Господь пізнати Свого Спасителя. Нехай допоможе нам Господь радіти з небом і землею, з усіма тваринами, Ангелами та людьми, і радіючи співати: „Христос вродився, Бог воплотився!“

Ангели співають, Христа вітають!

Пастушки радіють, на сопілках грають,

„Чудо, чудо!“ -повідають.

Амінь.

Пилипенко В.В. пастор УЄПЦ, с.Степань

„Отче наш” – чи думаємо, що говоримо?

Дорогі брати і сестри, ми далі будемо роздумувати з вами про шосте, останнє прохання в молитві „Отче Наш”. Знову, досліджуючи її значення, задамо собі запитання, чи дійсно ми віримо в те, чого просимо?

Серед усіх прохань це останнє завжди було найважче пояснити. Чому? Тому, що здається ніби воно наводить на думку, що Бог Сам спокушує нас грішити. Тим не менше, Біблія ясно констатує: „...Бо Бог злом не спокушується, і нікого Він Сам не спокушує”. (Як.1:13). А також слова, „...визволи нас від лукавого...” показують, що нам потрібно визволення від сатани.

Щоб зрозуміти це прохання, ми повинні пам'ятати, що нічого з нами не станеться в цьому світі, окрім якщо цього захоче Господь Бог. (Пс.135:6; Єф.1:11). Що б не спокушувало нас, відбувається це за призначенням Божим. Адже не випадково Давид опинився на даху свого палацу, коли побачив Вірсавію (2 Сам.11:3). Це відбулось за Божим призначенням, хоча гріх, який послідував за цим був не з Божого дозволу. І коли рабиня впізнала Петра, це теж було частиною Божої волі, проте коли він відмовився від свого Спасителя, то це не було Божим схваленням (Мк.14:66-70). Із цих та інших прикладів видно, що в той час, як Бог може дозволити людині вступити в певні небезпечні ситуації, Сам Він не збиває її з вірного шляху. Можливо найкращим способом прочитання цього прохання є такий, „...І не введи нас у спокусу ...”, або „...не дозволь вступити в...”. Ось чому ми молимося: „Господи, не дозволь нам опинитись в таких ситуаціях, в яких спокуса отримає шанс заволодіти нами. Захисти нас від неї”.

Але хто, насправді, вводить нас у спокусу? Катехізис говорить, що це робиться нашими заклятими ворогами - дияволом, світом і нашою власною плоттю. (Відп.127) По-перше, це диявол. В молитві говориться „...визволи нас від лукавого...” або „...визволи нас від лихого...”. Яку б версію ми не вибрали, це не має великого значення, адже все лихе (зле) йде від лукавого. Часом його називають „диявол” це слово походить від грецького слова „Diabolos” або „неправдомовець” (Ів.8:44). Його теж називають «сатана», що значить ворог (роду людського) (Іов.1:6). Якщо зібрати ці значення до купи, то це значить, що він є тим, хто завжди знаходиться в опозиції до Бога і його послідовників і, що в цій опозиції він часто користується злослів'ям, лукавством, брехнею та іншими видами злих засобів (Єф.2:2).

По-друге, в цьому проханні ми молимося про допомогу проти ворога під назвою «світ». Слово «світ» використовується в різних значеннях в Біблії. Воно може означати «світ» в значенні «покоління, вік», як у випадку в Лк.16:8, де Біблія говорить про «...сини цього покоління...». Це слово може означати «заселену землю», як в Лк.2:1, де говориться «...переписати всю землю...». Нарешті це слово може означати і світ у гріховному стані, як порядок оповитий гріхом, замучений догмами і бажаннями, які проходять сліпо і безконтрольно. Ця світова система є темрявою і керується принципами, які є проти волі Божої (Єф.6:12; Кол.2:20; 1 Ів.2:15-17). Це все є владою лукавого.

Нарешті, в цьому проханні ми просимо Бога захистити нас від нападок, що походять не тільки з зовні, але і з середини нас. Припускати, що ворог існує тільки ззовні є фатальною помилкою, тому що глибоко всередині нас ховається небезпека. Яків нагадує нам: „...але кожен спокушується, як надиться й зводиться пожадливістю власною...” (1:14). В тому ж дусі, апостол Павло говорить про „бажання” тіла (плоті) і що вони є протилежними або «супротивними бажанням Духа» (Гал.5:17) Битва йде навколо нас і в нас.

Так і зараз, в цьому проханні ми благаємо Бога захистити нас від нападів цих «трьох». Коли йдеться про диявола, ми молимося про те, щоб бути зодягненими «...в повну Божу зброю...» (Єф. 6:11). Коли йдеться про «світ», ми молимо Бога вберегти нас від любові до цього світу (1 Ів.2:15). Коли йдеться про нашу власну плотть, ми молимо Бога допомогти умертвити її (Гал.5:24).

На додаток до цього прохання, яке призиває нас розпізнавати носіїв спокуси, воно також торкається і мети спокуси. Існує багато спроб підвести якусь містику під наші роздуми про Божі цілі.

Чому Господь дозволяє іноді спокушувати Своїх дітей? Із Писання ми можемо навести різні приклади, коли Господь використовує випробування як засоби, щоб прославити Своє Ім'я. Можна тут згадати випадок із Йовом. Також, спокуси і випробування

приходять до Божих людей для того, щоб відділити лицемірів - від справжніх віруючих (1Ів.2:19). Також Господь може використовувати випробування для того, щоб очистити когось. Апостол Петро є хорошим прикладом цього, коли зрікся Ісуса. Але через це випробування і через Божу благодать він відродився, і зробився ще кращим служителем Божим, ніж раніше. Отже, через спокуси або випробування можна досягти позитивних або негативних результатів; хоча сам хід і процес цього ніколи не буває приємним. Виходячи з цього ми молимося за збереження таких засобів корекції та очищення.

В усіх ситуаціях необхідно, щоб віруючі пам'ятали про обіцянку Господа, яка написана в 1 Кор.10:3: „Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, який не допустить, щоб ви випробовувались більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести ви могли її”.

Яким чином ми можемо найкраще захистити себе від випробувань? Використовуючи чотири основні пункти. (1) - Розпізнай спокусу, як напад ворога, готового зруйнувати тебе. Ніколи не применшуй влади диявола, світу та власної плоті. (2) - Уяви себе в перемозі Христовій над дияволом і його владою, в перемозі, яка має величезний вплив для нас (Євр. 4:15). (3) - Довірся владі та силі Святого Духа протистояти всім спокусам і молися Господу дати тобі сили. (4) - Чини опір, озброївшись мечем духовним, яким є Слово Боже (Єф. 6:17).

Нижче подані запитання, які допоможуть вам глибше подумати над цим проханням у молитві Господній.

ЗАПИТАННЯ

1. Яка головна ціль цього прохання? Що означає слово “спокуса”?
2. Чи вірно те, що Бог випробовує, а сатана спокушує? В чому різниця? (Євр.12:5-11) Яка користь з випробування? (Євр.12:11)
3. Хто перший був спокушений?(Бут.3:1-6) Хто спокушував?(1) Як він це робив? (2-5) Що це учить нас? Що треба робити? (Як.4:7)
4. Хто був жорстоко випробований дияволом?(Йов 1:8,9) Що це за людина?(1) Як був він випробований? Чи знав про це Бог? (6-12)
5. Чи суперечить один одному 2Сам.24:1 і 1 Хронік.21:1?
6. Мтв.4:1-11. Які були 3 спокуси? Що Ісус на них відповів? Яке значення цих відповідей?
7. Чому Ісус був випробовуваний? (Євр.4:14-16)
8. Чому Ісус назвав Симона Петра “сатаною”? (Мтв.16:23)
9. Якова 1:2-15. Чому ми маємо радіти у випробовуваннях? Яку нагороду ми отримаємо? (4,12) Хто спокушує нас?(14)
10. Як слово “світ” використано в Біблії? (Мтв.24:14; Дії 17:24; Кол.2:20)
11. Що нам не робити відносно цього світу? (1Ів.2:15) Чому ні?(16,17)
12. Яким чином наша власна плотть є нашим ворогом? (Рим.7:13-24)
13. Які є найбільші спокуси сьогодні? Як може спокушувати нас телебачення, відео, література, гроші, влада...?
14. Чию поміч ми потребуємо у нашій боротьбі проти ворога? (В.127)
15. Яку зброю від Бога ми маємо для боротьби з ворогом?(Ефес.6:13-17)
16. Яке запевнення ми дістаємо в нашій боротьбі? (1Кор.10:13)

„Блаженні ви...”

Святе зібрання „диваків”. Такими лагідними, і трохи іронічними словами, розпочав святкову недільну проповідь в Мінській Реформованій Церкві пастор – місіонер з Голландії Альберт Фейн. Він зауважив, що так грішний нерозкаяний світ називає християн всього світу, які живуть у Голландії і в Білорусії, на Україні і в Америці, на континентах Азії і Африки. Як на диво, чомусь ті держави, які побудували в свій час свою соціальну і економічну політику на християнській моралі, досягли небувалого прогресу в суспільстві. Прикро сьогодні констатувати, що такі держави зараз свідомо відступають від християнства, християнських норм моралі і взаємовідносин. Також і сьогодні ці „дивні” люди терплять знущання і переслідування в державах з тоталітарним режимом правління і там, де деспотує нехристиянський релігійний фундаменталізм. Гонимі, осміяні, принижені але не скорені.

І дійсно, перебуваючи на богослужінні в братській Реформованій Церкві, можна побачити незвичні для людського ока факти. Уявіть собі невеликий будиночок, в якому може розміститися і вільно почувати себе, від сили, до десятка людей, але на недільному богослужінні зібралось більше п'ятдесяти людей. Вони моляться, співають псалми і при цьому жодних нарікань. Більше того, відчувається радісна атмосфера братерської любові. Приємно було перебувати в такому товаристві ще і тому, що я був свідком історичних подій. Цього разу відбувалися хрещення немовляти і ординація пресвітера. Саме хрещення є дійсно знаменною подією, так як це було перше хрещення у відродженій Євангельсько – Реформованій Церкві Білорусії. Віруючі батьки, члени громади, не приховували своїх сліз радості. Маленька Аліночка, на руках у матері радісно і голосно привітала всіх своїм дзвінким голосочком, ніби засвідчуючи і проголошуючи на весь світ, що ось новий воїн Христовий почав переможну ходу в цьому світі. Ординація пресвітера – теж немаловажна подія в житті мінської громади. Це є наслідком того, що громада зростає і має необхідність в лідерах і вчителях Слова Божого. Андрій Дельюк, якому громада довірила відповідальний пост, студент Євангельсько – Реформованої Семінарії м. Києва. Він майбутній проповідник Євангелії, але вже зараз служить тими дарами, якими наділив його Господь. Також, як сказав перший пресвітер громади Олексій Фролов, вже зараз в громаді відчувається брак служителів, лідерів, адже плани громади сягають далеко за потреби сьогодення. А це і будова молитовного приміщення в м. Мінську, праця в молодіжних групах, групах по вивченню катехізису. Більше того, як зауважив брат Олексій, вже зараз в громаді обмірковуються стратегічні плани, щодо проведення місії в містах і селах Білорусії. Звичайно, для цього потрібні людські сили і фінансові ресурси, але такі вони вже ці „дивні” люди, християни. Здається, не маючи нічого крім віри, надії і любові, вони здатні преображати цей світ. Господь навчає нас і каже, що Царство Небесне подібне до гірчичного зерна. Мала зернина, але з неї здатне вирости велике дерево. Новообраний пресвітер, брат Андрій, перед громадою заявив, що чітко розуміє, які обов'язки ляжуть на його плечі. Місце пресвітера в громаді, це не тільки пошана, але і велика відповідальність і праця на розбудову Церкви Христової.

Але, попри всі ці радісні, урочисті події хочеться також поділитися з читачами нашої газети тим, що ще було побачене і почуте в громаді м. Мінська. Адже останній раз, коли представники УЄРЦ мали змогу відвідати братів і сестер в Білорусії, був місяць березень цього року. На семінарі, який проводився в громаді Мінська на попередній неділі, розглядалися різного роду питання. Зокрема, як ставитися до прогріхів брата по вірі, як ставитися до тих людей, які з тих чи інших причин не відвідують довгий час богослужіння; місце Таїнства Євхаристії в житті громади. Як зауважив один брат, що коли в Церкві роблять помилки, які мають відношення до дисципліни в Церкві, але потім з Божою допомогою вони виправляються, то це ще раз говорить нам про те, що Церква є живим організмом, і в процесі своєї ходи до Царства Небесного вона вдосконалюється і міцніє. І дійсно, слухаючи братів, мені пригадалися слова одного богослова, який сказав, що „Святі – не ті кого малюють на картинах, але ті, котрі в цьому грішному, сповненого спокус світі, спіткнувшись, з допомогою Божою здатні піднятися і крокувати далі”. Патологічне бажання і порив до знань Божого Слова, ось як можна охарактеризувати сьогоденнє становище, поки що, єдиної Реформованої Христової громади Білорусії.

На завершення свята в Реформованій громаді м. Мінська, для гостей була організована екскурсійна поїздка до першої молитовної споруди Реформованої Церкви, яка датується XVII століттям. На даний час ця споруда є пам'яткою історії Білорусії і знаходиться під патронатом Православної Церкви. Також група гостей відвідала музей – садибу білоруського поета кобзаря Янки Купали.

Недільне богослужіння в Реформованій громаді м. Мінська закінчувалося гімном, слова якого лягли мені на пам'ять:

Магутны Божа, Уладар сусьвета,
Велікіх сопцау і сэрц малых;
Над Беларусяй ціхай і светлай,
Рассып прамеенькі сваей хвалы!

Благослови наш Небесний
Батьку Білорусь! Нехай
утвердяться в ній віра, запанує

братня любов, і незгасне ніколи надія!

Кореспондент „Є.П.” Ванат Ярослав

Дієві особи Євангелії. Йосип.

Євангелист Матвій, описуючи подію народження Христа, центральним персонажем подає Йосипа, а не Марію. Матвій був єврейським письменником, який писав свою Євангелію для євреїв. Понад усе він бажав показати, що Ісус був євреєм та довести, що саме Він – той Месія, Якого очікують євреї. Матвій не говорить, що Йосип був біологічним батьком Ісуса, а описує його як „мужа Марії, що з неї родився Ісус, званий Христос”. Що міг би розповісти сам Йосип? Послухайте його монолог:.....

„Існує багато шляхів бути батьком і одночасно ним не бути. Чоловік може приймати участь в створенні дитини, але так ніколи й не стати справжнім батьком тієї дитини. Таке трапляється весь час. Інший міг би бути найкращим батьком дитини, яку Бог доручив його піклуванню. Якщо роль батька у тому, щоб взяти дитину та прийняти на себе відповідальність за неї, берегти її від небезпеки, дати їй домівку і оточити любов'ю, годувати й одягати її, бути її другом, навчати й виховувати цю дитину так, щоб вона виросла хорошою людиною — якщо роль батька саме в цьому, тоді Ісус був теж моїм сином і я думатиму саме так.

Ви знаєте, що мене звали Йосип, але мало що знаєте про мене самого. Я зіграв лише маленьку епізодичну роль у величній п'єсі Євангелії. Проте в події, яку ви святкуєте під час Різдва, я зіграв головну роль. Я дуже добре пам'ятаю Віфлеєм і хотів би розповісти про це вам, хоча й не розумів всього повністю на той час.

Сам я народився у Віфлеємі. Мій батько, Яків, був теслярем. На час мого народження він мав невеличку майстерню у селищі. Почувши про те, що в Назареті помер тесляр, він вирішує переїхати на північ і розпочати там свою справу. В той час мені було п'ять років. Він узяв мене до своєї майстерні за учня. Після батькової смерті я став сільським теслярем і почав подумувати про одруження, щоб мати синів, які б змогли продовжити наше спадкове ремесло. Одного дня, прийшовши до Сепфорії у пошуках дерева, я відвідав друга і там познайомився із Марією.

(Продовження. Початок на сторінці 4)

Марія! Приемна, ласкава, мила, невинна Марія! Я закохався у неї з першого погляду і прагнув, щоб вона стала моєю дружиною. Радість моя була безмежною, коли одного дня, у відповідь на мою незграбну, із заїканням, пропозицію, Марія підвела своє миле личко і просто сказала: "Так, Йосипе, я кохаю тебе і стану твоєю дружиною". Ми заручилися і було призначено день весілля.

Та несподіванно моє щастя розбилося на тисячі осколків. Коли Марія, якій я довіряв понад усе на світі, призналась мені, що вона носить під серцем дитину, не мою дитину, я довго не міг отямитися від такого шоку. „Цього не може бути!“ повторював я сам собі „Це просто якийсь жахливий нічний кошмар, за хвилю я прокинуся і все знову буде добре“. Що я мав робити? Марія була мені невірною. Якби я вирішив розкрити цю таємницю публічно, вона могла б бути каменована на смерть, бо такою була кара за перелюб. Як порядний чоловік, я не мав іншого морального вибору, окрім розірвання заручин. Однак я хотів вберегти Марію від викриття, бо все ще кохав її, та й ніколи б не перестав її кохати. Ми вирішили, що їй необхідно піти до Хеврону, пожити там у її родички Єлизавети і там же народити дитину. Потім я б спокійно відклав в сторону наш шлюбний контракт і сказав нашим родинам та друзям, що ми змінили нашу думку один про одного. На той час такий вихід здавався найкращим.

Найкращий вихід і кінець світу! Я ніколи не покохаю когось іншого окрім Марії. Назарет і моє серце були порожніми без неї. „Боже, чому Ти допустив, щоб це трапилося?“ - молився я знову й знову. Однієї ночі я заснув на колінах і почув, що Бог мені відповів. У сні я побачив ангола, який стояв біля мене і говорив: „Йосипе Не бійся прийняти Марію, дружину свою, бо зачате в ній - то від Святого Духа. І вона вродить Сина, ти ж даси Йому Ймення Ісус (Спаситель), бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів“. Вранці, прокинувшись, я ще довго лежав і думав. Невже нам з Марією призначено розділити одну Божественну мету? Я зачинив теслярський цех, пішов до неї в Хеврон, обняв її та попросив прощення. „О, Йосипе“, розплакалася вона, коли я їй усе розповів. „Тепер ти все розумієш.“ Ми з Марією одружилися і я привів її до свого дому в Назареті. Наше щастя було майже безмежним.

Потім прийшов безглуздий наказ імператора Августа. Кожен єврейський громадянин повинен був піти до міста свого народження на перепис. Для мене це означало йти у Віфлеєм, - шестиденна подорож верхи на ослі по безплідній, гористій місцевості. Марії не потрібно було йти, і я благав її залишатися вдома, бо наближався час пологів, але вона наполягла, що ми повинні бути разом. Для неї це була виснажлива подорож.

Моєю єдиною молитвою було, щоб досягнути міста раніше, аніж її болі стануть занадто частими й нестерпними. „Дяка Богові“, вигукнув я, коли ми увійшли надвечір до Віфлеєму. „Поглянь, Маріє, он там недалеко заїжджий двір“. Та я зовсім забув, що тієї ночі у Віфлеємі було багато подорожніх; вони прибували цілий день і врешті-решт господар повісив табличку "Місць немає", бо навіть у його власних кімнатах були поселені люди. „Мені дуже шкода“, сказав він, „але ви не знайдете сьогодні у

Віфлеємі жодної вільної кімнати. І ніч така холодна! Якби ж ви прийшли раніше!" Що ж нам було робити?

Я переконаний, що саме Бог привів нас до стайні. Ми знайшли її на окраїні міста, просту дерев'яну споруду, збудовану у вигляді печери на схилі горба. Я вигукнув з

гіркотою: „Навіть тварини мають дах над головою та місце, щоб лягти на соломі!“ Марія тихо промовила крізь білу: „Можливо, тварини нас не проженуть“. Вони й не проганяли, лише стояли тихо і спостерігали, як я розстеляв покривала на сіні. Приготувавши ліжко для Марії, я поспішив, щоб принести їжі, води та знайти якусь жінку, щоб вона допомогла Марії при пологах. Мабуть, це зайняло в мене більше часу, ніж я думав, бо коли я знову увійшов до тієї стайні, наше дитя вже народилося. В теплі материнських рук прийшов наш маленький Ісус до світу людства.

О, яка невимовна ніжність заповонила мою душу у той священний момент! Чи є у світі щось більш зворушливе у своїй безпомічності, як новонароджене немовля? Божий Син чи мій син, він був дитиною, народженою жінкою, такою ж крихітною й безпомічною, як будь-яка інша новонароджена дитина. Хтось мав бути його земним батьком, хтось мусів оточити його сильними руками любові й захисту; і якби не я, то хто б це зробив? Коли він почав плакати, я впав на коліна в подяці до Бога. "Боже, Ти воістину Творець життя", молився я, "і Ти довірив мені це дороге цінне Дитя та Його матір. Допоможи мені бути гідним цього довір'я, та дай мені мудрості й сили його виконати".

Тієї ночі ми мали несподіваних відвідувачів - пастухів. Коли я вийшов назовні, щоб їх зустріти, то помітив, як чисто та яскраво сяють зорі. Над самою стайнею сяяла одна зірка найяскравіше за інших. Пастухи сказали, що прийшли побачити дитину і розповіли фантастичну історію про ангола, який раптово з'явився перед ними, коли вони пасли вівці. Спочатку вони дуже налякалися, але ангол промовив: "Не лякайтесь, бо я ось благовіщу вам радість велику, що станеться людям усім. Бо сьогодні в Давидовім місті народився для вас Спаситель, Який є Христос Господь. А ось вам ознака: Дитину сповиту ви знайдете, що в яслах лежатиме". Пастухи розповіли мені, що одразу ж навколо ангола з'явився небесний хор анголів, співаючи хвалу Богові та проголошуючи на землі мир. Тому вони й поспішили до Віфлеєму. Зайшовши до стайні, вони тихенько підішли до ясел, поглянули на дитину, посміхнувшись один одному, і встали на коліна, просто на брудну підлогу. Вони схилили коліна перед нашим маленьким Ісусом, поклоняючись Йому так, якби він був Богом.

Чи це справді Бог, Син Божий, Месія, Спаситель світу? Це здавалося неможливим згідно всього, у що я завжди вірив. Якщо це маленьке рожеве тільце, притулене до материнської груді, було Всемогутнім Богом, тоді це було цілком новим видом Всемогутності, і мені доведеться змінити багато своїх поглядів. Який же план для людства сподівається здійснити Бог, прийшовши на землю у вигляді безпомічної дитини, в цих суворих умовах далекого куточку світу? Я намагався думати про це, але збагнути все було понад мої сили.

(продовження на ст. 8)

Чий сьогодні День народження?

Ця історія трапилася у День народження хлопчика, якого звали Женя. До нього прийшло багато гостей. Вони вітали Женю з Днем народження та Різдвом, дарували йому подарунки. Всі раділи і тільки Женя був чимось незадоволений. Це помітила Даша, яка жила по сусідству з Женею. Коли мама Жені проводжала додому дітей, Даша залишилась на якийсь час. Розглядаючи разом з Женею біля ялинки подарунки, Даша запитала у Жені причину його незрозумілого смутку. Женя був засмучений тим, що кожен його товариш і навіть Даша мали подарунки на свій День народження і на Різдво, тобто два рази. Женя отримував подарунки тільки один раз і це його засмучувало. Він ніяк не міг зрозуміти, чому якесь Різдво відзначають саме в його День народження. Даша розповіла, що у Недільній школі, яку вона відвідує говорили, що в цей день народився Ісус Христос. Він прийшов у цей світ, щоб врятувати всіх від гріха.

„Невже Він не міг народитися в інший день”, - продовжував заперечувати Женя, роздивляючись прикраси на ялинці. Раптом він побачив яблуко, яке манило його своєю красою і соковитістю. Хлопчик протягнув руку, намагаючись дістати його, але Даша зупинила його. Вона сказала, що сьогодні це яблуко особливе, тому що символізує той заборонений плід, який з'їли Адам і Єва, тим самим впустивши в цей світ гріх. Через це Ісусу довелося рятувати людей. І взагалі, даремно він ображає Ісуса. Навпаки, Жені потрібно радіти з народження Ісуса. Натомість хлопчик все ще продовжував бурмотіти невдоволено, що йому не потрібен Ісус, і чому йому потрібен порятунок від гріха, а ще, з яких це пір яблука стали особливими.

Коли Даша пішла додому, Женя пішов спати. Довго він не міг заснути, йому заважали думки, які одна за одною лізли в голову: хто такі Адам і Єва, навіщо потрібно рятуватися від гріха? Але найбільше йому хотілося, чомусь, з'їсти те яблуко, що висіло на ялинці. Засинаючи Женя пообіцяв собі, що зватра неодмінно з'їсть те яблуко...

І ось, ... Женя один в кімнаті, він знімає яблуко і надкушує його. У цей момент з'явився чоловік у чорному і підійшов до хлопчика. Він привітав Женю з його Днем народження. Женя не знав цього чоловіка і був здивований, як він міг з'явитися в кімнаті непомітно. Чоловік почав жаліти Женю. Він говорив, що його справді кривдять і не розуміють, що Женя правий в тому, що Ісусу не потрібно було народжуватися. Коли цей незнайомиць говорив ім'я Ісуса, він це робив гидливо і оглядаючись по сторонах. Женя був здивований і поцікавився, як звати його. Незнайомиць відповів, що його звати „Гріх”, і нікому не потрібно рятуватися від нього.

Женя погодився, що йому говорили неправду, і він більше не хоче мати таких друзів. Він обзивав усіх, а натомість себе вихваляв. Гріх постійно при цьому ствердно кивав головою і навіть обіцяв навчити Женю „хорошим” і „корисним” речам, також казав, що їм буде разом дуже весело. Спочатку Гріх підговорив Женю украсти у Даші подарунки, які подарували їй на Різдво. Коли Женя так і зробив, вони дуже раділи з того, що Даша не знайшла своїх подарунків і плакала. Гріх навчив Женю грубо відповідати мамі, і коли він це робив, Гріх похвалював за це хлопчика.

Коли до Жені знову прийшла Даша і побачила огризок від яблука на підлозі, вона зрозуміла, що сталося. Даша старалася пояснити Жені, що той накоїв, адже з'ївши яблуко, він впустив Гріх у своє серце. Натомість Женя заперечував Даші і казав, що Гріх навпаки, є його найкращим другом. Даша не вгамовувалася і пробувала пояснити Жені про те, що дружба з Гріхом може привести до пекла. Почувши ці слова, Женя розгубився. Він боявся пекла і запитав, звідки вона знає про це.

„Це написано у Біблії, і це є правда” - відповіла Даша. Женя розгубився. Йому стало страшно і, вже не звертаючи уваги на Гріх, він почав розпитувати Дашу про те, що йому тепер робити. Вони разом відкрили Біблію і прочитали уривок про народження Ісуса. Женя зрозумів, що в цей день

народився не просто хлопчик, а Спаситель всього світу. Після цих слів Женя вирішив позбутися від Гріха і запитав у Даші, як це зробити. Женя і Даша опустили на коліна і почали молитися. Вони разом подякували Господу за те, що Ісус прийшов у цей світ, щоб перемогти гріх.

І тут... Женя прокинувся. Коли зайшла в кімнату мама, Женя чемно привітався. Мама аж здивувалася його ввічливості. Потім Женя розповів мамі про сон, який йому снився цієї ночі. Про свій сон Женя також розповів і Даші, і сказав, що вже знає, хто такий Ісус, і для чого Він народився. Женя не міг приховати своєї радості, що День народження Ісуса відзначається в один день з його. З того часу Женя почав ходити до церкви, де він дякував за все Господу.

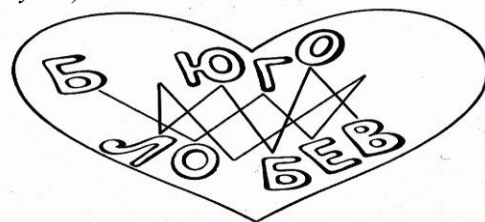

Немає місця

Я погляд в небо підймаю,
Забувши смуток і тривогу.
Там чую — ангели співають:
«Хвала і слава вічна Богу!»
І небо барвами там сяє,
Там ангел пастухам явився
І так врочисто сповіщає,
Що в яслах Божий Син родився.
Чого ти, земле, так убого
В цю ніч різдвяну, урочисту
Царя царів приймаєш свого,
Йому в хліві даючи місце?
Він залишив простори неба,
Щоб від гріхів тебе звільнити.
Як жаль, Ісусе, що для Тебе
Будинки всі були закриті.
І в наші дні такі тривожні.
Христос осель собі шукає,
Та місця для Христа й сьогодні,
На превеликий жаль, немає.
Він хоче, наче в тій печері,
В твоєму серці народитись.
Відкрий для Нього серця двері,
І Він там зможе оселитись.

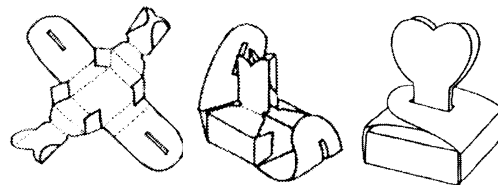
Прочитай, що хоче БОГ тобі сказати.

(починай читати від літери „Б”
слідуючи по напрямку риски до іншої
букви)

Увага !!! Робимо своїми руками.

На цій сторінці ви можете побачити контури фігури, яку потрібно перемалювати на чистий аркуш паперу, або перебити за допомогою копірки. Коли ви виріжете і зігнете по контурах так, як показано на малюнках, у вас вийде гарна коробочка, куди можна покласти Різдвяний подарунок.

НОВИНИ СВІТУ одним рядком

- Релігійні навчальні заклади повинні мати державну акредитацію. Цю думку розділяють як представники конфесій, так і ряд керівників державних відомств, що прийняли участь у засіданні Комісії з питань релігійних об'єднань при уряді Російської Федерації.
- У Польщі опублікована книга коміксів про Папу Римського Іоанна Павла II. За словами представника видавництва "Бяля Крук", хоч книга про понтифіка трохи незвичайна, вона ні в якій мірі не ставить своїм завданням висміяти особистість першого польського Папи.
- Українська міжцерковна рада (УМР), яка об'єднує протестантські громади України, 23 листопада однародувала Звертання до всіх Церков і до народу України, у якому визнала Президентом Віктора Ющенка.
- У Білорусії діє близько 2700 релігійних громад і 128 загальноконфесійних релігійних організацій. Такі цифри були названі на прес-конференції, яку провели представники комітету зі справ релігій і національностей при Раді Міністрів Республіки Беларусь.
- Шерон Стоун піддалася новій голлівудській моді і, слідом за Роббі Вільямсом і Аланіс Моррісетт, отримала сан священника. Ймовірно, вона пройшла курси через Інтернет. Тепер вона має право виконувати обряди одруження, і першою парою, яку вона одвінчала, були її друзі.
- 30 листопада в Дніпропетровську пройшла конференція, присвячена протистоянню діяльності юдео-християнських місіонерів. Конференція була організована Лігою МАГЕН разом з єврейською громадою міста.
- Ватикан негласно підтримує українську опозицію. У Ватикані майорять українські прапори, з прив'язаними жовтогарячими стрічками – символом опозиції. Уперше вони з'явилися тут під час так званої загальної аудієнції глави Римокатолицької Церкви Іоанна Павла II.
- В Ізраїлі вводиться кредитка, яка не функціонує в суботу. Картка буде "допримуватися Шаббатом", тобто операції з нею неможливо буде виконувати в суботу.
- Азербайджан: влада не визнає дітей, із християнськими іменами. 18-місячний Лука Ейбазов офіційно не існує. Влада Азербайджану відмовляється видавати свідоцтво про народження.
- Лідери деяких християнських Церков України звернулися до діючого глави держави Леоніда Кучми з закликом ініціювати залучення до відповідальності

посадових осіб, винних у фальсифікації виборів і плануванні розколу країни, повідомляє Korrespondent.net

- Одним з кандидатів на посаду глави Палестинської автономії, після смерті Ясіра Арафата, став християнин із Західного берега Йордану Гассан Бархам, повідомляє "Благовест-інфо".
- Звернення християнських лідерів Східної України. Текст звертання: "Ми, священослужителі ряду християнських церков Донецької і Луганської областей, з жalem констатуємо той факт, що під час проведення виборів у наших регіонах була безліч фальсифікацій. Святе Писання призиває нас: "Піднімати голос за правду!"...
- Жителі Іркутська всерйоз стурбовані – на одному із сайтів у Інтернеті мешканцям міста пропонують гроші в обмін на душу.
- Верховна Рада України відхилила законопроекти про внесення змін у статтю 92 Земельного кодексу України, якими пропонувалося визначити релігійні організації суб'єктами права постійного користування земельними ділянками з земель державної і комунальної власності.
- 12 грудня керівники християнських конфесій і місії Одеси виступили зі зверненням до керівників, редакторів та журналістів місцевих та обласних ЗМІ. „Ми виражаємо глибоку стурбованість тим фактом, що в одеських ЗМІ, головним чином, на телебаченні, існує явний дисбаланс у представленні кандидатів на посаду президента і їхніх прихильників. У зв'язку з цим ми просимо Вас змінити цю безчесну практику і надати ефір і газетні смуги прихильникам кандидатів у рівному обсязі”
- Доведено: віруючі люди живуть більш щасливо. Релігія і духовність є символами надії людини – такий висновок міститься в дослідженні, проведеним виданням "National Church Life".
- У Мінську мер дав наказ позбавити Церкву „Нове життя” власності. На даний момент богослужіння проходять в корівнику. Прохання підтримати в молитві за вирішення цієї ситуації.
- 19 грудня в Донецьку, біля пам'ятника Шевченку, біля місцевої облдержадміністрації, відбулися святкові молитовні збори, у яких взяли участь представники православної, католицької і багатьох протестантських церков України. Віруючі різних християнських конфесій молилися на центральній площі Донецька за єдність України.
- Священник Чернігівської єпархії УПЦ (МП) стверджує, що піддався тиску після публічного виступу проти втягування церкви в передвиборчу агітацію.

НОВИНИ УЕРЦІ КИЇВ

В – Правобережна громада ми далі продовжуємо збирання в кінотеатрі. У нас є вивчення катехізису, 2 біблійні уроки, богослужіння, та заняття в Недільній школі. На протязі року ми працюємо з громадою на лівому березі – це є наша місія. Весною ми плануємо проведення там конфірмації і перший раз Господньої Вечері. Чернов Сергій зараз є відповідальним за громаду на правому березі, а Молнар Шандор – за громаду на лівому. Крім нашої основної роботи, ми також приєдналися до молитов за країну, збирали кошти і продукти для людей на майдані, жили в наметах поруч з тими людьми.

Лівобережна громада зараз ми проходимо вивчення катехізису, маємо дві групи, і вже на весну плануємо конфірмацію. Пастори і місіонери читають у нас проповіді на недільних богослужіннях. Збираємось у великій залі ауртожитку, де маємо також кімнату для Недільної школи.

СТЕПАНЬ

В – Громада живе і працює. Проводяться богослужіння, біблійні уроки, молодіжні заняття, катехізис. Була конфірмація одного члена громади. У Недільній школі маємо близько 60 дітей, з ними працюють 8 вчителів. Маємо намір розпочати Недільну Школу і в сусідньому селі Виконали 2 гуманітарні проекти „Дикі гуси”, і цим самим показали практичне служіння нашої громади. Маємо вже другу футбольну команду, з якою ведемо евангелізаційну роботу. Молимося за владу і окрему дякую вітали людям на майдані.

СВАЛЯВА

В – Наша громада росте духовно, є нові люди, які бажають відвідувати богослужіння. Як завжди, активно працює бібліотека, і на сьогодні у нас є записані близько 500 читачів. Маємо дві групи по вивченню катехізису, одна група дорослих людей, інша – молодь. Проходять біблійні уроки, також маємо 2 групи у Недільній школі, є нова група дітей з сусіднього села. Проводимо уроки Біблії у початкових класах загальноосвітніх шкіл, на даний момент маємо 7 класів 3 дітьми працюють 4 вчительки. Молимося за можливість виступати по місцевому радіо з проповідями.

РІВНЕ

В – У зв'язку з створенням новою громадою, ситуація все ще продовжує бути складною. На даний момент ми збираємось у офісі благодійного фонду, але маємо велике бажання знайти краще приміщення для богослужіння та Недільної школи. Відроджуємо роботу з молоддю, проводимо також уроки в Недільній школі, також уроки по вивченню Біблії. На даному етапі, у проведенні недільних богослужінь, допомагають нам пастори з інших громад, але ми маємо надію і молимося Господу, щоб мати свого пастора.

ТАВРІЙСЬКЕ, РІДНА УКРАЇНКА

В – слава Богу все проходить добре, всі уроки проходять систематично, паралельно проводимо уроки по вивченню комп'ютера. В Рідній Україні завершили ремонт приміщення для Недільної школи, куди приходять діти навіть з сусіднього села. Показуємо для молоді повчальні фільми. Маємо курси по вишиванню, робимо різдвяні подарунки для кожної сім'ї в громаді.

(Продовження. Початок на сторінці 4)

Якось вночі Бог заговорив до мене у сні. Він застеріг мене про вбивчий задум Ірода щодо Ісуса і наказав нам невідкладно утікати до Єгипту. Більше року ми жили біженцями в тому чужому краї. Ще двічі говорив до мене Бог і нарешті я взяв, що нам можна безпечно повертатися до свого дому в Назареті.

Після цього ви вже не чутимете про мене, бо я зникаю із оповідання Євангелії. Я не побачив, як виріс і змужнів Ісус. Я не побачив його великого й драматичного служіння на землі. Та дяка Богові, що я жив достатньо довго, щоб бути його батьком у формуючі роки його дитинства і юності. Я думаю, що був хорошим батьком.

Ви запитуете мене, яким Він був, підростаючи. Багато в чому Він був схожий на інших дітей, і водночас не схожий на них, бо думав і говорив із мудрістю, що перевищувала його роки. Він був дорослою дитиною, особливо у своїх стосунках з іншими людьми; він був добрим, щирим, великодушним та уважним до інших. Він також був глибоко духовним і жив у близькості до Бога. Я дуже добре пам'ятаю його дванадцятиріччя, коли ми загубили його в Єрусалимі, а потім знайшли у храмі, де Він сказав, що перебуває у домі Свого Отця. Так, Бог був його Отцем, а він був Божим Сином, бо Бог жив у ньому в такій повноті, як в нікому іншому на землі.

Однак він був і моїм сином. Так само, як ваші хлопчики й дівчатка є сьогодні вашими, так й Ісус був моїм у Віфлеємі, в Єгипті, у домі та теслярській майстерні в Назареті. І якщо я по-батьківському пишаюся Ним, то нехай інші батьки скажуть, що я помиляюся. Але зрозумійте правильно мою гордість. Вона йде не від моїх досягнень, а від того факту, що Бог обрав сільську дівчину Марію, щоб вона стала матір'ю Його найбільшого подарунка людству. Що Він міг довірити мені, сільському тесляреві, турботу про Свого Втіленого Сина; що Він міг обрати стайну у Віфлеємі за місце, де народиться Цар Царів. Я думаю, що Бог мусить так сильно любити Своїх дітей, що бажав якомога ближче бути біля них.

Автор: Леонард Гріфітс. (Передрук з Є.П. за 1996 рік.)

Що ви можете сказати про політичну ситуацію в Україні?

**З таким питанням ми звернулися до представників
Репормованих Церков.**

Для мене надзвичайно важливим є те, що у всіх нас в ці дні розбиваються наші ілюзії стосовно сильної, непереможної влади. Багато людей часто надіються на політиків, на людей при владі. Але сьогоднішня ситуація показує, що український народ не там шукає своєї надії. Ще з історії України люди звикли надіятися на доброго "батьку-царя", а потім на певну партію, якій треба було постійно кричати "Слава!" А тепер все. Це не означає, що люди не знайдуть собі нових ідолів, але це означає, що ми маємо шанс через проповідь Слова Божого звернути увагу людей до Господа. До Того, Хто є вірний у всьому, до Того, в Кого багато Мудрості. До Того, Хто послав Свого Сина Ісуса Христа на Голгофський хрест, щоб кожен хто повірить в Нього, міг отримати життя вічне. І ця надія відрізняється від тих нетривалих сподівань, які часто є в нас. Це надія вічного життя. Я вірю, що Господь дав нам цю політичну ситуацію, щоб багато людей могли ще раз переглянути свої погляди. І всі разом ми б могли сказати: Слава Господу Богу!

***Пилипенко В.В. пастор УЄРЦ,
с. Степань***

Інформація про церкву.

РОЗПОРЯДОК СЛУЖІНЬ

Церкви з Репормованим віровченням

можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: Неділя о 10 год. Майдан Незалежності 3, офіс 414 телефон - 22-67-77	Богослужіння: Неділя о 13 год. вул. Ломоносова 14 телефон 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя о 10 год. вул. Олени Теліги 27 телефон - 4 - 11 - 77	Богослужіння: Неділя о 14 год. кінотеатр „Салют” тел. 264 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: Неділя 14 год. медичний пункт тел. - 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя 10 год. Музична школа тел. 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя 10.00 Пл. Жупанатська 4,	В Мукачеві по вулиці Духновича 72 о 17.00, Перечині та Вишкові,
СВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 234-07-94 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35	м. Миколаїв тел. (0512) 35-13-93 м. Ізмаїл м. Белгород - Дністровський (04849) 3-12-05 м. Харків

Технічний редактор: Мурза Еріка

Члени редколегії: Ванат Я.,
Мурза В., Пилипенко В., Молнар Ш..

НАША АДРЕСА:

89300 Україна, Закарпатська обл., м. Свалява,
вул. Визволення 164 / 1 Телефон редакції: 730 61
E-mail: murza@UERC.svl.uzhgorod.ua

Тираж видання: 1000 примірників.

Періодичність – раз у два місяці.

Газета розповсюджується за пожертви.

Чому важливо підняти це запитання на сторінках нашої газети? Хоч ми і церковна газета, проте не можемо стояти осторонь тих подій, які проходять в нашії державі. Кожна церква сьогодні відстоює справедливість і стоїть на засадах моральності. Церква не повинна вмішуватися в політику, просто ми намагаємось закликати до правди, щоб люди поступали по совісті, і могли відповідати за свої вчинки.

Знаменем є також те, що замість „Слава Партії”, люди зрозуміли, що вся слава належить Богу. Сам Господь говорить в Ісаї 42:8: „Я Господь, оце Ймення Моє і іншому слави своєї не дам.

І ще. Вибори виборам, а нам далі жити, і далі молитися разом з тими, хто підтримує того, чи іншого кандидата. Не потрібно нам ворожого ставлення один до одного. Нам потрібна єдність. В Христі Ісусі. Доречі привітання, написане на першій сторінці цієї газети, взято з „Є.П.” за 1976 рік. Але на скільки воно є актуальне зараз.

Мурза В.В. пастор УЄРЦ, м. Свалява